

Youth in action - „Knowing me, knowing you - cultures getting closer" aneb navštívila jsem svou zemi zaslíbenou

Autor: Karolína Dronská, třída 3.H

Dne: 29. září 2010

Po zhlédnutí vystoupení mé nejoblíbenější kapely na letním festivalu Masters of Rock se mi začal plnit další sen. Sen, který se měl uskutečnit od 14.9. - 21.9. 2010.

Díky projektu mezinárodní výměny v rámci programu Mládež v akci = Youth in action - „Knowing me, knowing you - cultures getting closer" jsem se konečně podívala do Finska, do země tisíců jezer, bažin, lesů, krásné architektury a v neposlední řadě do ráje rockové a metalové hudby.

Nemám ráda vstávání, ale v den odletu (14. 9.), jsem dobrovolně vylezla z postele už kolem čtvrté hodiny ráno, abych byla na nádraží v domluvený čas. Na místo jsem dorazila jako



druhá, a když přišli i ostatní, nasedli jsme do vlaku a společně se vydali na tu dlouhou cestu, která byla před námi. Na letišti v Praze jsme čekali skoro čtyři hodiny, neboť náš let měl zpoždění. Kolem druhé hodiny vzletlo naše letadlo konečně k nebi, ale kvůli špatnému počasí jsme toho moc neviděli. Teprve až nad Polskem se viditelnost zlepšila a všichni se kochali pohledem na bílou peřinu mraků pod námi. Připadalo

mi, že celý let trval jen pár minut a vůbec ne dvě hodiny. Chvíli po přistání nás uvítala SMS „Vítejte ve Finsku v síti Sonera...“, a když už jsme měli v ruce mobilní telefony, tak si rovnou každý seřídil čas (ve Finsku je o hodinu víc než v České republice). Na letišti v Helsinkách už na nás čekala finská i rumunská skupina (projektu se účastnili Finové, Rumuni a Češi), mohli jsme tedy všichni společně nasednout do autobusu a vydat se směr Lempäälä. Do města ležícího u Tampere. Celé seznamování už tedy začalo v autobuse a pokračovalo celých příštích sedm dní.

Program začínal až ve středu, protože v úterý byli všichni unaveni z celodenního cestování. Po snídani jsme se rozdělili do dvojic tak, aby v každém páru byli vždy lidé z jiné země, a úkolem bylo ptát se toho druhého na věci, které nás zajímaly, a potom ho představit ostatním. Po ukončení představování jsme se všichni přesunuli do jiné místnosti, kde se hrály různé seznamovací i neseznamovací hry až do oběda. Po obědě byly na řadě prezentace o našich zemích a po večeri nás čekal finský program, tedy další hry. Finové si nás rozdělili do čtyř skupin zhruba po pěti a mohlo se soutěžit. Finské aktivity byly příjemným završením střeďečního programu.

A co se dělo ve čtvrtek? Po snídani jsme si posedali do skupin podle země a úkolem bylo vytvořit na papír prezentaci toho, co je u nás out nebo in. Například, co Češi rádi dělají ve volném čase, jak se bavíme, co sledujeme v televizi, na internetu atd.

Popovídat o své zemi stihli jen Finové, neboť nás čekala návštěva Idea Parku, nákupního centra v Lempäälä, kde jsme ještě před nakupováním zhlédli i prezentaci o tomto městě.

Hodiny nás ale začali zase upozorňovat, že je čas přemístit se zpět do chaty na večeri a po jídle zase nasednout do autobusu, který nám zastavil u jednoho z klubů pro mladé lidi. Finové nám řekli, že zde vystoupí jen lidé, kteří při včerejších finských soutěžích patřili do skupiny číslo čtyři.

Vystoupili tedy dva Rumuni, tři Češky (i já) a dvě Finky. Ostatní autobus zavezl do dalších klubů. Při vstupu do klubu nám všem spadly čelisti až k botám. Klub byl velmi dobře vybaven plazmou, kulečnickem, ping-pongem, počítačem s internetem, barem a bůhví čím ještě. Zahráli jsme si s Finy jednu vědomostní hru a potom jsme šly hrát kulečnick nebo sednout k počítači. Když pro nás zase přijel autobus, všichni jsme se rozloučili a utíkali jsme se podělit o zážitky s ostatními.

V pátek nás po snídani čekala další prezentace. Všichni jsme si posedali a poslouchali. Myslím si, že tohle povídání O ČEM?????????..... bylo strašně dlouhé a zabralo plno času i po obědě. Po prezentaci přišla na řadu politická diskuze, při které došlo k bouřlivé výměně názorů.

A po večeri, kdy už jsme se všichni uklidnili, přišly na řadu



české aktivity. Zahráli jsme si pantomimu, naučili jsme se navzájem pár jazykolamů, mazurku a skončili jsme u ochutnávek typických českých jídel a nápojů, jako jsou například: tvarůžky, lázeňské oplatky, utopenci, uzeniny, čokoláda Orion, kofola, hašlerky a JoJo bonbóny.

V sobotu, v den mých narozenin, jsme se vypravili na celodenní výlet do Helsinek. Společně nás čekala návštěva vědeckého muzea Heureka a potom se každý vypravil svou cestou. Já jsem například MUSELA vidět symbol Helsinek Tuomiokirkko neboli katedrálu a jiné pamětihodnosti tohoto města.

V neděli po snídani jsme se my Češi a Rumuni pustili do prezentace IN a OUT plakátů, kterou jsme nestihli ve čtvrtek. Po obědě nás čekala další diskuze, tentokrát o menšinách a také menší výlet do přírody. Po večeri přišly na řadu rumunské aktivity a soutěže, po kterých nás všechny bolelo celé tělo.

Pondělí se celé neslo v duchu loučení. I když jsme hráli ještě poslední hry a užívali si společně volného času, věděli jsme, že příští den už každý budeme na cestě domů. Po večeri nás čekala Farewell party, na které jsme si předali dárky, nafotili jsme spoustu společných fotek a pomalu se rozloučili s některými Finy, kteří museli odjet už v pondělí, protože je čekala příští den škola.

Celý projekt se mi moc líbil, protože jsem poznala skvělé lidi. A i když jsem o Finsko věděla i před výměnou docela hodně, teď jsem měla možnost poznat tuto zemi i lidi osobně, a nejen Finsko, ale i Rumunsko a lidi, kteří tam žijí. A vím, že nejsem sama, kdo na týden od 14.-21.9. 2010 bude rád vzpomínat.